

L. J. Fu

രാമയണം

ഇരുവതാലുവൃത്തം

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ അപിഷ്ഠമസ്തു.

ഒന്നാം വൃത്തം.

൧. വെണ്മരുകുലാഭരണനംബികഗണേശൻനിർമ്മല
ണാകമലവിഷ്ണുഭഗവാൻ നാനുഖൻ മാദികവിമാതുഗുരു ഭൂത
ർ നന്മകൾ വരുത്തുക നമുക്കുഹരിരാം

൨. ഉത്തമപുരാണ പുരുഷന്റെ ചരിതാനുഭവമിതി
രപ്പുനായക ചരിത്രം ഭക്തിയൊടുചൊല്ലുവതി നിന്നുനീയു
ന്നെ നൃശിപദ മെങ്കുവതിനാശു ഹരിരാം.

൩. രാക്ഷസകുലാധിപതി രാവണ ഭുജോഷ്ടാ തീക്കന
ലിത വീണുചലമത്രീദശപാളി പാർക്കടലിൽ മെവിനപുരാണ
പുരുഷന്റെ കാക്കുചിപെട്ടുഭവി വീണുഹരിരാം.

൪. മാധവജയികുമധു സൂര്യജയിച്ചി ടാധിശമനായഭവ
നീലചനധാമൻ സാധുജനപാലനനിബൊധഗിരമസ്താൻ
പാർജിഗഭീശര നമൊസ്തു ഹരിരാം.

൫. ഇത്ഥമരസൂതികൾകേട്ടുപുരുഷാണാ മുത്തമനുണൻ
ഫണിമെത്തമെചിരൻ ഹന്തഭവതാഗമന കാരണമമത്ത്യാ
സ്സാംപ്രതമിദം കിമതി ചൊൽകഹരിരാം

൬. സാക്ഷിഭവതാവിദിത മിഷ്ടുകിമിദാനീം സൂക്ഷ്മതൻ
വായവിപ ജന്തുഷ്ടനിവാസം രംക്ഷണ കുലാചലന മാത്ര
തയിൽ വിശപം തീക്കുതവ വൈഭവമിതെന്തു ഹരിരാം.

൭. ആപദി ഭജന്തിനഭജന്തി സുഖഭേദമെ തപാമകരണാ
വരദകാമവിവശായെ കെവലസുഖായനഹിതന്ന വിദിതം
കിംതലദി ഹതൈവയ മപീശഹരിരാം.

൮. കേൾക്കമവാക്യമരി സൂര്യനതവാജ്ഞാ വാൽപറയു